

„Becsületsértés vétségét valósítja meg a személy- és vagyonőr, ha a rendezvényt nem zavaró, annak biztonságát sem veszélyeztető személyt a karját megragadva és a kerítésen kívülre lökdösve távolítja el „/ BH2006.175 / [1978. évi IV. törvény (Btk.) 180. § (2) bek.; 1998. évi IV. törvény (rég. SzVM t.) 14. § (3) bek. a.), 15. § (3) bek. c); 2005. évi CXXXIII. törvény (új SzVM t.) 26.§. (3) bek. b.), 27.§.(3) bek.]

A megállapított **tényállás** lényege a következő:

A magánvádló 2002. július 20. napján 13 óra 30 perc tájban a t.-i lovaspályán rendezett sörfesztiválon való részvételre váltott belépőjegyet. A belépőjegy kifizetését követően a pénztáros a magánvádlónak átadott egy sorszámú ellátott sárga színű szalagot és felhívta a figyelmét, hogy azt valamelyik csuklóján kell viselni. A magánvádló a figyelmeztetést követően a pénztárossal közölte, hogy „órát sem szeret a kezén viselni, a belépőjegyet sem fogja”. Majd a jegyet az ingének elülső zsebébe tette úgy, hogy annak egy része kívülre kerülve látható volt. A magánvádlót a rendezvényre beengedték, bemenetelét a bejáratnál nem akadályozták meg. A magánvádló egy-két pohár sör elfogyasztása után a rendezvény belső helyiségének megtekintésére indult, amikor a rendezvényen a biztonsági őrként jelen lévő terhelt eléállt és kérte a belépőjegyet, egyben azt is, hogy igazolja magát. A magánvádló ez utóbbit nem tette meg, ezzel szemben ő is felszólította a terheltet, hogy előbb igazolja magát, az intézkedésre való jogosultságát. Az ilyen tartalmú kölcsönös felhívás eredménytelensége miatti feszült helyzetet a terhelt akként oldotta meg, hogy a sértettet erőszakkal a kijárat felé fordította, majd a maradni akaró magánvádló - aki ekkor már a kezében tartotta a belépőjegyet - felkarját megragadta és erőszakkal a kerítésen kívülre lökdöste. A magánvádlónak mindkét felkarján hátsó és oldalsó felszínén „markolás utáni bőrvörösség” keletkezett.

A magánvádló joghatályos magánindítványt terjesztett elő.

Az **elsőfokú bíróság** 2003. június 20. napján hozott végzésével a terhelttel szemben a könnyű testi sértés vétsége miatt folyamatban volt eljárást megszüntette és a terheltet megrovásban részesítette.

A **másodfokú bíróság** a 2003. november 14. napján kelt ítéletével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta; a terheltet bűnösnek mondta ki becsületsértés vétségében, és ezért megrovásban részesítette.

A jogerős ügydöntő határozat ellen a terhelt és védője nyújtott be **felülvizsgálati indítványt**, amelyben a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítását sérelmezték.

A felülvizsgálati indítvány szerint a terhelt jogellenes magatartást nem tanúsított, a munkakörére vonatkozó jogszabálynak megfelelően járt el, amikor jogosulatlanul a rendezvényen tartózkodó sértettel szemben kényszerítő testi erőt alkalmazott. A Legfőbb Ügyészség az átiratában - és az ügyész a nyilvános ülésen is - a **felülvizsgálati indítvánnyal egyetértett**. Álláspontja szerint a terhelt a személyi- és vagyonvédelmi tevékenységről szóló 1998. évi IV. törvény 14. § (3) bekezdésének a) pontja alapján jogosult volt a rendezvény rendjét zavaró sértettel szemben fellépni, a rendezvényen való részvételét megtiltani, távozásra felszólítani, az említett törvény 15. §-a (3) bekezdésének b) pontja alapján pedig eltávolítása érdekében testi erőt alkalmazni. A cselekménye ezért társadalomra veszélyesség hiányában bűncselekmény megállapítására nem alkalmas.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

Nem sértett anyagi jogszabályt az eljáró bíróság, amikor a terhelt büntetőjogi felelősségét megállapította. Az adott esetben a tényállásban megállapított tények alapján **azt kellett vizsgálni, hogy a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi tevékenységről szóló 1998. évi IV. törvény a terheltet, mint biztonsági őrt feljogosította-e arra, hogy a magánvádlót a rendezvényről erőszakkal, karját megragadva a kerítésen kívül lökdösve eltávolítsa.** A hivatkozott törvény 14. § (3) bekezdésének a) pontja szerint a vagyonőr a rendezvény megtartását akadályozó vagy zavaró, illetve annak biztonságát veszélyeztető személyt jogosult kilétének igazolására felszólítani, a rendezvényen való részvételét megtiltani és távozásra felszólítani. / **2005. évi CXXXIII. törvény 26 §.(3) b.) pont /**

A 15. § (3) bekezdése értelmében a személy- és vagyonőr arányos mérvű kényszerítő testi erő alkalmazásával a) a védett személy biztonságát fenyegető támadást háríthatja el, b) a védett létesítmény területre való jogtalan belépést akadályozhatja meg és a jogosulatlanul bent tartózkodót távolíthatja el, c) eltávolíthatja a rendezvényt zavaró, vagy annak biztonságát veszélyeztető személyt is. / **2005. évi CXXXIII. törvény 27.§ (3). bekezdés /**

Jelen esetben az irányadó tényállás alapján az a) pontban írt feltétel fel sem merülhet, de nem állapítható meg a b) pont szerinti jogosulatlanul bent tartózkodás sem.

A rendezvényen való részvétel feltétele ugyanis a belépődíj kifizetése, a belépőjegy megvétele. A magánvádló ennek a feltételnek megfelelt. A belépőjegy megvételével jogosulttá vált a rendezvényen való részvételre.

A továbbiakban azt kellett eldönteni, hogy a magánvádló azzal, hogy a belépőjegyként szolgáló, sorszámmal ellátott sárga szalagot, a belépőjegy kifizetését követően, a pénztáros utólagos felhívása ellenére nem viselte a csuklóján, a rendezvényt zavarta-e vagy annak biztonságát veszélyeztette-e. A magánvádlónak ez a passzív „engedetlensége” a rendezvény biztonságának veszélyeztetésére nem volt alkalmas, de nem minősíthető rendzavarásnak sem. Rendzavarás általában olyan aktív feltűnést keltő magatartás, amely a rendezvény hangulatát rontja, megtartását akadályozza, a többi résztvevő érdekében beavatkozást igényel. A magánvádlónak az a mulasztása, hogy a belépőjegyét csuklóján nem viselte, hanem azt elülső zsebében láthatóan, majd kezében tartotta, a sörfesztivál megtartását nem zavarta, rendjét nem sértette.

A terhelt erőszakos fellépése és annak módja tehát nem volt jogszerű, ezért cselekménye nem nélkülözi a jogellenességet, és az adott környezetben alkalmas volt arra, hogy a magánvádló emberi méltóságát, becsületét sértse. Ezért **büntetőjogi felelősségének megállapítása** az 1978. évi IV. törvény 180. § (2) bekezdésébe ütköző **(tettleges) becsületsértés vétségében törvényes.** A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, a megtámadott határozatokat az 1998. évi XIX. törvény 427. §-a alapján hatályában fenntartotta. (Legf. Bír. Bfv. II. 976/2004. sz.)

/Forrás: Bírósági Határozatok 2006/6. szám 419. o.; BH 2006.175/